me ꝓtagiosuꝫ quasi sicut lepꝛa que nõ recipit curationẽ. Quinto est vitiũ qõ soluꝫ dãnat homines. Nullus.n. ꝓcũ ꝓq peccatoꝛ aliter dãnat nisi qꝛ nõ se coꝛrigit. Sexto qꝛ intervarias species peccati in spiritũ sanctũ quod est horribile peccatũ ĩ omni casu videt grauius illud quod est finalis impenitentia: incoꝛrigibilitas autem ẽ huic annexa. Propter hoc peccatũ istud incoꝛrigibilitatis ĩ nullo q̃ztũcũq magno est tolerandũ in monasterio ⁊ si forte alia tolerant interdũ ex causa. Vñ ambroſius cũ imperatoꝛẽ theodosiũ abiecisset ab ecclesia sua ꝓp culpas aliquas nunq̃z voluit eũ reconciliare quousq̃z penitentiã publicã egit. Et cũ diceret ei iperatoꝛ ꝓ dauid ⁊ adulteriũ ⁊ homicidiũ cõmisit: illico dixit ei Ambrosius: Secutus es errantẽ: seq̃re ⁊ coꝛrigentẽ. Ad qõ verbũ cõpunctus imperatoꝛ publicã penitentiã fecit ꝓpter quas causas solẽt hoĩes maxime insurgere cõtra huiusmodi incoꝛrigibiles ⁊ illos ab eoꝫ societate expellere dicẽte domino Mat. xviij. Si ecclesiã non audierit. glo. Crisostomi. i. platũ: sit tibi tãq̃z ethnicus ⁊ publicanus: quos. s. oĩes fideles abominant. Itẽ notandũ ꝓ qꝛ dictũ est incoꝛrigibilitas vitiũ est ꝓtagiosum qꝛ tales exẽplo manifesto ⁊ verbis quibus se defẽdere solent ⁊ tolerantia que alijs prestare solet audaciã: ad similia coꝛrumpũt alios: ⁊ ió cũ peccẽt ĩ societatẽ ipaꝫ coꝛrũpẽdo punĩdi sunt in quo delinquũt vt de societate expellãt. Et ió beat⁹ Aug. ĩ regula d̃ incoꝛrigibili: De vita societate pijciat ne ꝓtagione pestifera plurimos pdat. Nec ẽ hoc aſcribẽdũ crudelitati sz potius miseꝛicoꝛdie: qꝛ maioꝛis ẽ pietatis cõpati multis sup dãno spũali q̃z vni parcere a pena aliq̃: maxime q̃ aĩe sue medicinalis eẽ põt nisi contempserit: sicut paꝫ ante dictũ ẽ.

Sola cã damnationis.

Peccatũ nullo modo tolerandũ in monasterio.

Quõ incoꝛrigibilẽ alios cõtaminet.

¶ Capitulũ. xxix. regule: si debeãt recipi frẽs exeũtes de monasterio.

Frater q ꝓpꝛio vitio egrediẽ aut proijciẽ de monasterio: si reuerti voluerit spondeat prius oẽz emẽdationẽ vitij pro quo egressus est: ⁊ sic in vltimo gradu recipiatur vt ex hoc eius humilitas cõpꝛobet. Qõ si demũ exierit vsqz tertio ita recipiatur. Jam vo postea sciat omnẽ sibi reuersionis aditũ denegari.

¶ Tracta. Vo. Car. lxxxviij. de recedentibus a monasterio: ⁊ de diuersis recedẽdi causis.

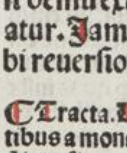

Supra in primo capitulo beatus Benedictus instituit tãq̃z vltimũ remediuz vt frater incoꝛrigibilis reptus de monasterio pelleret. In hac parte satisfacere curauit questiõi q̃ posset fieri: vtrũ. s. talis frater semel expulsus valeret itez recipi ad monasteriũ dicens (frater q ꝓpꝛio vitio egrediẽ aut pijciẽ d̃ monasterio si reuerti voluerit spondeat pus oẽm emẽdationẽ vitij ꝓ quo egressus est: ⁊ sic in vltimo gradu recipiatur: vt ex hoc eius humilitas cõpꝛobetur) Sunt autẽ q exeunt de monasterio qꝛ ĩ eo religio defecit: ⁊ ió ad aliud monasteriũ bñ oꝛdinatũ zelo ꝓprie salutis vadunt. Sunt aũt alij q exeunt ad vitã heremiticã zelo amplioꝛis pfectionis. Sũt aũt alij q timoꝛe forsan disciplinę aut incõstantia ⁊ leuitate quadaz exeuntes demũ ad coꝛredeũt: ⁊ vt iteruz recipiant debita cũ humilitate deposcũt. Sũt alij q ꝓpter superbiã ⁊ contumaciaz vel inobedientiã aut furtũ: aut gulã aut huiusmodi vitia ꝓijciunt: aut ẽt exeunt ꝓpꝛia temeritate q vt filius ꝓdigus ad coꝛ reuersi se recipi postulant ab abbate. Sũt etiã alij q ꝓpter vitũ contagiosum vt est peccatũ carnis ⁊ similia expellũt. Primi ⁊ secdi sunt vt reuertant rogandi vt alios exẽplo sancte ꝓuersationis sue informẽt ⁊ exhortent ad bonũ. Tertij vero ⁊ quarti qui ꝓpꝛio vitio sunt egressi miseꝛicoꝛditer recipiendi sunt sicut statuit hic beatus Benedictus. De contagiosis autẽ qꝛ vitiũ nõ habent ꝓpꝛiũ sed cõe: videt beatum Benedictũ nõ fecisse mentionem in hoc capitulo. Frater aũt q recipi debeat spondeat duo. ꝓmo emendationẽ vitij ne. s. amplius iteret: secdo satisfactionẽ vt debite disciplinę siue penitentie per abbatẽ imponende subiaceat: in quoꝫ sponsione

Diuersis de causis exeunt aliqui de monasterijs.

Frater iterũ recipiuẽdus duo spõdeat.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ꝛ adimpletione vera cōprobabitur humi
litas. Et ita sanctus pater respondet illi q̄
stioni: qd cū eiecti petunt recipi? Si enim
culpe pp quas iuste eiecti sunt adhuc du
rant nō tenenť prelati nec debent illos re
cipere īmo ex eisdez causis pp quas iuste
eiecti sunt pñt a receptione repelli. Si ve
ro credať probabiliter ꝙ sūt de culpis su
is correcti: ꝛ ꝙ cessabunt tenenť illos rec
pere: salua tamen disciplina ordinis. Sed
hic surgit vna questio quid si eiectus de
cuius correctiōe nō sperať offert se ad car
cerē? Respondet magister bimbertus in
expositione regule beati Augustini ꝙ si il
le qui sic petit recipi est talis ꝙ faciat scā
dala ꝛ multiplicet mala recipiendus ē ad
carcerē dūmodo habeať talis locus ī quo
secrete ꝛ secure possit custodiri: per hoc
eniz ei bene prouidebitur qꝛ a multis ma
lis cessabit ꝛ ꝯgregationi nō nocebit. Si
vero talis ē ꝙ scandala nō facit in seculo
nec peccata noua cōmittit ꝛ creditur ꝙ ex
difficultate receptionis cautior fiat in an
tea pōt differri receptio: lz finaliter nō sit
neganda. Sequitur (ꝙ si demū exierit vs
qꝫ tertio recipiať. Jā vero postea sciat om
nē sibi reuersionis adituz denegari) Hic
sanctus pater nō imponit legē abbati ꝙ
nō possit iterū recipere exeuntē mōachuz
aut expulsum īmo lege, charitatis miseri
cordie ꝛ pietatis pōt illū iterū recipere: sz
exprimit ꝙ vigore regule erga se agendū
sciat frater expulsus ꝛ intelligat iniuriā si
bi nō fieri si quarta vice nō recipiať.

Vide de iterꝫ recipiēdis fratribus notabilē decisionez.

¶ Capitulū.xxx.regule: de pueris minori etate qualiter corrigantur

Omnis etas vel intellectus ꝓprias debet habere mēsuras: ideoqꝫ quotiens pueri vel adolescētiores etate: aut qui minus intelligere possunt quāta pena sit excommunicationis: hi tales dum delinquunt aut ieiunijs nimijs affligantur: aut acris verberibus coherceantur vt sanentur.

¶ Tracta. Do. car. lxxxix. vbi multa de correctione ꝛ institutione pueroꝝ.

Superius sanctus pr̄ egit d̄ penis delinquētium sine discretione personarum: ne qs crederet ꝙ omnes delinquētes pari pena plectendi venirēt: hic subdit de modo quo corrigendi veniunt pueri siue in minori etate ꝯstituti aut minus intelligentes: dicens (Omnis etas vel intellectus proprias debet habere mēsuras) Stultū enim esset equaliter punir̄ sapientē ꝛ stultum: ꝛ infantem ꝛ senez aut etiam ipsos minus intelligentes. Et ideo omnis etas vel intellectus proprias debz habere mensuras: quia iuxta quod vnus quisqꝫ ītelligit ꝛ eius etas permiserit debet habere mensuram discipline. Ratio sequitur (Ideoqꝫ quotiens pueri vel adolescentiores etate aut qui minus intelligere possunt quanta pena sit excōmunicationis: hi tales dum delinquunt aut ieiunijs nimijs affligantur: aut acris verberibus coerceantur vt sanentur) Cum vero dicit pueri vel adolescentiores duas etates scilicet pueritiam ꝛ adolescentiam cōprehendit. Distinguuntur autem sex etates hominis vt tangit Isidorus. xj. etymologiarum: videlicet infantia que vsqꝫ ad septē annos protenditur. Secunda pueritia que quartodecimo anno finiť. Tertia est adolescentia que a quartodecimo anno vsqꝫ ad vigesimū octauum extenditur. Quarta iuuentus que in quinquagesimo anno terminatur. Quinta ē grauitas que est declinatio a iuuentute in senectutem ꝛ septuagesimo anno concluditur. Sexta est senectus que nullo annorum determinať numero sz post qnqꝫ alias etates q̄ꝫtūcunqꝫ vite est senectuti deputatur. Senium autez dr̄ vltima pars senectutis. Cum autem sanctus pater subiūgit: aut qui minus intelligere possunt omnem comprehendit etatez. Istos vero qs hic dicit minus intelligentes superiꝰ nominauit in vigesimotertio capitulo īprobos: quos vīdicte corporali subiacere decreuit. Et idem in isto loco dicit cum ait: Hi tales dum delinquūt aut ieiunijs ꝛc. que due pene. s. ieiunia ꝛ verbera ad cor-

No. q̄ꝫ ordinate ꝛ pulchre procedat sanctꝰ pr̄ ī regla.

Sex etates distinguuntur.

Senium.